

NytårsOrgelKoncert

2025

Søndag d. 5. januar kl. 16:00

ved kirkens organist Mikael Ustrup

Program

Johann Sebastian Bach (1685-1750): Toccata og fuga i F-dur BWV 540 (ca. 15:00)

Trionsonata nr. 5 i C-dur BWV 529 (ca. 15:00)

- 1) Allegro
- 2) Largo
- 3) Allegro

Alexander Guilmant (1837-1911): To satser fra orgelsymfoni nr. 7 Opus 89

- 1) Cantabile (ca. 07:00)
- 2) Entrée (ca. 07:00)

En rigtig god dag kan jo variere fra person til person, men for mig er første mandag i januar altid en god dag (det er altså i morgen, hvis nogen skulle være i tvivl).

Dels fordi jeg endelig kan tillade mig at tømme hovedet for alle de noder, der har skullet holdes i live henover and, flæsketeg, grantræ, nytårstaler og en beskeden mængde alkohol, og dels fordi det er dejligt at kunne udvælge sig noget nyt musik at spille til næste nytårskoncert (hvilket jeg notorisk kigger på dagen efter nytårskoncerten).

Sådan var det også i det forgangne år, hvor jeg i januar bestemte mig for denne koncerts program.

Jeg har ikke offentligt spillet noget af det før, men Bachs toccata i F-dur har været på min bucketliste i et par år.

Toccata og fuga i F-dur er et kæmpeværk i en meget stor musikalsk form.

Det hele begynder med en lang kanon mellem højre hånd og venstre hånd over et langt orgelpunkt i pedalet. Så kommer en lige så lang pedal-solo over samme tema, hvorefter kanonen gentages - dog sådan at venstre hånd begynder og højre hånd imiterer. Ikke overraskende kommer endnu en laaaaang pedalsolo inden selve toccataen med alverdens akkorder for alvor går i gang. Til sidst i toccataen bevæger pedalet sig ned på orglets dybeste C, og ligger der og giver rystelser og mindelser om de lange pedaltoner, som også indledte stykket.

Fugaen er en majestætisk dobbeltfuga. Første tema er langsomt, kromatisk og maskulint.

I midten kommer det mere feminine sidetema på en svagere registrering, inden det hele mikses godt og grundigt sammen til slut. Sådan skal det gøres.

Trionsonaten i C-dur er helt anderledes. Ingen kraftige udladninger, men det simpleste af det simple. En stemme i højre hånd - en anden i venstre hånd og så lige en stemme i pedalet og dette gennem alle tre satser. Hvis du synes, det lyder enkelt, er det godt og rigtigt. For os der sidder på bænken med noden foran os, er det knapt så enkelt.

Vi rykker nu til Frankrig.

Guilmant har skrevet 8 orgelsonater, og fra den 7. orgelsonate spiller jeg to satser i rækvendt omfølge.

Først den langsomme tredjesats: **Cantabile**, som veksler mellem nogle meget forskellige afsnit.

Cantabile betyder sangbart.

Sangbart kan man ikke lige kalde orgelsonatens første sats, som hedder **Entré**.

Åbningstemaet er dog en ørehænger, og det bliver præsenteret i alverdens tonearter i løbet af satsen.

Det kan synes lidt mærkeligt at spille en "Entré" til slut i en koncert, men nyd lydtrykket og betragt det som indgangen til musikåret 2025 i Mariager kirke.

God koncert - godt musiknytår og se mere om kommende koncerter på mariagerkirke.dk/musik